

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4653/2022
27.10.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић, Бранка Станића и Татјане Миљуш, чланова већа, у парници тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Слободан Нешић, адвокат из ..., против тужених Града Врања, кога заступа Градско правобранилаштво града Врања и Приватно трго-грађевинског предузећа „САБА-БЕЛЧА“ ДОО из Прешева, чији је пуномоћник Зоран Стојановић, адвокат из ..., ради накнаде штете, одлучујући о ревизијама тужених изјављеним против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 186/22 од 19.01.2022. године, на седници одржаној дана 27.10.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебним ревизијама тужених.

ОДБАЦУЈУ СЕ, као недозвољене, ревизије тужених изјављене против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 186/22 од 19.01.2022. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Врању П 1473/19 од 07.10.2021. године, у ставу првом изреке, одбијен је приговор недостатка пасивне легитимације истакнут од стране првотуженог. Ставом другим изреке, обавезани су тужени да тужиљи на име накнаде материјалне штете солидарно исплате износ од 879.358,50 динара, са законском затезном каматом почев од 13.08.2018. године па до исплате. У ставу трећем изреке, обавезани су тужени да тужиљи солидарно накнаде трошкове парничног поступка у износу од 247.938,00 динара, са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 186/22 од 19.01.2022. године, потврђена је пресуда Основног суда у Врању П 1473/19 од 07.10.2021. године, осим у делу става другог изреке, у погледу почетка тока законске затезне камате у ком делу је преиначена тако што је досуђена законска затезна камата почев од 14.09.2021. године, док је за период од 13.08.2018. до 13.09.2021. године, захтев одбијен.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужени су благовремено изјавили ревизије због погрешне примене материјалног права, с позивом на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку.

Чланом 404. ставом 1. ЗПП ("Службени гласник РС", бр. 72/11...18/20) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија), а ставом 2. да о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Према становишту нижестепених судова, тужбени захтев тужиље за накнаду материјалне штете је основан, јер је утврђено да је приликом извођења радова од стране друготуженог, а по налогу првотуженог, тужиљи причињена материјална штета о чијој су се висини изјаснили вештаци одговарајућих струка. Имајући у виду садржину тражене правне заштите, начин пресуђења и разлоге на којима су засноване побијане одлуке нижестепених судова, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени законски услови које прописује одредба члана 404. став 1. Закона о парничном поступку. Ревизијски наводи тужених не представљају правно релевантни основ за изјављивање посебне ревизије из те законске одредбе. Ревизијама се анализира доказни поступак и даје сопствено тумачење изведених доказа, што не представља разлог за изјављивање посебне ревизије. Стога у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса, ни у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе и новог тумачења права.

Сходно изнетом, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови за одлучивање о ревизијама, као изузетно дозвољеним, применом члана 404. става 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. става 2. тачке 5) ЗПП, Врховни касациони суд је установио да ревизије нису дозвољене.

Чланом 403. ставом 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради накнаде штете поднета је 13.08.2018. године, а побијана другостепена пресуда донета је 19.01.2021. године. Вредност предмета спора побијаног дела износи 879.358,00 динара.

Како вредност предмета спора побијаног дела не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизије нису дозвољене на основу одредбе члана 403. става 3. ЗПП.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 413. ЗПП одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић